

Ο ήχος του κρασιού έσπασε το ποτήρι

Στο καφενείο της γειτονιάς
γράφω τις σκέψεις μου
σε ένα φθαρμένο τετράδιο
Πλάι στην ψάθινη καρέκλα
κείται η βαλίτσα ανοικτή
μ' ένα ρολόι, ένα βιολί και ένα λαούτο
μια χούφτα χώμα της Αμμόχωστος

Εκείνη τη μέρα
το ραδιόφωνο έπαιζε μια ξεχασμένη μπαλάντα
Ο ήχος του κρασιού έσπασε το ποτήρι
σκόρπισαν οι πέτρες
πέρα στον ίσκιο του καμπαναριού
Η δασόεσσα παγιδευμένη έρημος
Η δύναμη ράγισε
τώρα χειμώνας
τώρα χιονιάς

Η μνήμη
σπασμένη κολόνα
να μαρτυράει τον πόνο
Ένα φύλλο ελιάς έπεσε δίπλα μου
η μυρωδιά θυμιατού γέμισε τον αέρα

Και ύστερα μάς έβγαλαν τα καράβια έξω
με τη βαλίτσα μας στο χέρι.